

Redovisning

Internationellt Kulturutbyte april 2014

Ramallah Contemporary Dance Festival och Amman Contemporary Dance Festival

Mari Carrasco

Diarienummer: KN 2013/7539

Genomförande:

- Jag spelade föreställningen Bartolomeo tillsammans med mitt kompani, Carrasco Dance Company. Vi hade en föreställning på Al Kasaba Theatre i Ramallah och en på Royal Cultural Center i Amman.
- Under vår vistelse såg vi föreställningarna: Kari Hoaas Productions - On The Desperate Edge Of Now från Norge, Shaun Parker & Company - Happy As Larry från Australien och Compagnie Dernière Minute – STANDARDS av Pierre Rigal från Frankrike och Danse Map (stadsvandring i Ramallah) med olika artister från Frankrike, Ramallah och Libanon.
- Under festivalen träffade vi producenter, koreografer och dansare från hela världen och skapade kontakt inför framtida projekt. Vi träffade bland annat: Morag Deyes producent för Dance Base - Skottland, Cristiano Carpanini Artistic Director för L'officina - Frankrike, Guri Glans producent för Jo Strömngren Kompani – Norge, Koen Augustijnen, Rosalba Torres Guerrero & Hildegard De Vuyst koreograf och dansare från Les Ballets C de la B - Belgien.
- Vi besökte även Machol Shalem Dance House i Jerusalem och organisationen Sareyet i Ramallah.

Hur har Du fördelat bidraget på olika kostnadsslag?

- Flyg Stockholm – Tel Aviv – Stockholm
2014 04 16 – 2014 04 24
5000kr
- Transport Israel – Jordanien
1500kr
- Visum Jordanien
1000kr
- Mat Palestina och Jordanien
3500kr

Totalt 11000kr

Erfarenheter och resultat

Mitt mål med resan var att få spela min föreställning Bartolomeo på en internationell festival, stärka mitt kontaktnät och sprida vår konst till en ny publik.

Bartolomeo handlar om 4 starka kvinnor och om frustration och viljan göra sig fri. Vi dansar till olika musikstilar och blandar den moderna dansen med vårt eget personliga rörelsespråk. Det handlar om att bryta normer och ett av mina mål med resan var att få förmedla detta till en ny publik.

Vi fick en enorm positiv respons efter föreställningen i både Ramallah och Amman. I Amman bestod publiken av internationella dansare/koreografer/producenter, 75 föräldralösa barn, kungligheter från Jordanien, ungdomar med estetisk inriktning, festivalbesökare och representanter från Svenska Ambassaden i Amman. Även i Ramallah bestod publiken av barn, ungdomar och vuxna. Det var en blandad publik och fick ett oerhört bra bemötande med stående ovationer.

Min upplevelse under föreställningen var väldigt surrealistisk. Jag har spelat föreställningen mer än 100 gånger och har under våren spelat stycket i New York, Madrid, Belfast, Roskilde och Helsingfors. Att spela i Ramallah och Amman var en helt ny erfarenhet. När jag skapade stycket var jag väldigt inspirerad av orientalisk musik och jag ville göra något som var influerat av flera kulturer. Min tanke var också att göra något väldigt fysiskt där kvinnan var stark, modig, ful och tuff. I början av 2011 ingick även en bön från koranen i stycket. När stycket skulle visas på Kulturhuset blev det dock inställt på grund av denna koranvers. Den inställda föreställningen fick stor uppmärksamhet i media och jag bestämde mig för att ta bort koranversen från stycket då jag ansåg det fått "fel" fokus. Jag valde istället att byta ut bönen mot musik i samma anda utan kopplingar till koranen. Min tanke var att göra en hyllning och inget annat. Under vårt genrep i Ramallah hördes bönen från bönetornen in i teatern. Exakt samma bön som vi tidigare använt och på samma ställe som den brukade vara i stycket. Det blev en magisk stund för mig.

Efter föreställningarna i både Amman och Ramallah var det många som kom fram och tackade. Många påpekade just att de såg stycket som en hyllning och under sista låten i Amman hörde jag jubel och hejande klappar i takt med musiken. Det var en oförlömlig känsla och något som jag kommer att ha med mig hela livet.

Resan gav mig och oss också chansen att skapa nya kontakter. Vi träffade en mängd olika danskonstnärer från hela världen och vi har redan inlett ett samarbete med Dance Base i Skottland till 2015. Under vårt besök fick vi se föreställningar, åka på utflykter anordnade av arrangörerna och vi fick en inblick i hur festivalerna arbetar. Arrangörerna i Ramallah hade också satt alla artister på ett och samma hotell vilket gjorde att man naturligt kunde småprata med andra festival deltagare. Under en kväll satt vi i timmar och pratade med andra artister, arrangörer och festivalens olika volontärer. Jag har aldrig besökt en så öppen festival där alla pratar med alla, alla hjälps åt och där det finns möjlighet att verkligen skapa kontakt. I Amman bodde inte alla artister på samma hotell men arrangörernas gästfrihet var den bästa jag upplevt. De ordnande till exempel en resa för oss till Döda Havet och såg alltid till att vi mådde och hade det bra. De tog hand om oss och visade oss en otrolig värme och kärlek.

Under resans gång har jag fått en mängd olika upplevelser och erfarenheter. Jag har fått träffa så mycket olika människor och det har varit otroligt givande. Både jobbmässigt och personligt. Det har varit spännande att få se en del av världen jag aldrig besökt tidigare och otroligt intressant att få en inblick i hur de olika samhällena fungerar. Eftersom vi åkte genom gränserna från Palestina in till Jerusalem och till Jordanien fick jag en uppfattning om de olika strukturerna. De många resorna mellan länderna innebar mycket väntan i milslånga köer, passkontroller och ett tiotal frågor om var vi var på väg och varför. Problemen med de hårda gränskontrollerna gav

mig en förståelse för hur mycket palestinierna måste gå igenom varje gång de vill resa från Ramallah. Jag har tidigare vetat om konflikten mellan israeler och palestinier men jag hade inte riktigt förstått den. Det var väldigt intressant att få se de olika sidorna och få känna hur det är att leva mitt i det. Vi fick prata med många palestinier om deras situation och besökte även den israeliska sidan i Jerusalem. Det var väldigt intressant och gav mig ett nytt perspektiv. Hela resan var enormt berikande på massa olika plan och har gett mig massor i utbyte i form av dans, inspiration och kultur.

Vilken betydelse kan det få/har det fått för din konstnärliga verksamhet?

Resan har betytt massor för mig både personligen och arbetsmässigt. Jag har lärt mig om andra kulturer, mött fantastiska människor och fått nya idéer kring mitt eget skapande.

Ett av mina mål var att få synas på en internationell och etablerad scen och få möjlighet att stärka mitt internationella kontaktnät. Den här resan har verkligen uppfyllt detta mål. Jag anser mig själv ha skapat en bra grund för att kunna arbeta på en internationell marknad och jag hoppas på att det ska leda till fler samarbeten och utbyten i framtiden.

Arrangörerna från Ramallah och Amman har bjudit in oss till nästa år. Men då med fokus på ett längre projekt på cirka 3-4 veckor där vi vill fördjupa vårt samarbete. Ambitionen är att vi i kompaniet håller i workshops för ungdomar och eventuellt sätter upp en föreställning med dansare från både Ramallah och Amman. Vårt mål är precis som med denna resa skapa ett utbyte av olika idéer, erfarenheter och kultur men där processen får vara längre och där samarbetet kan gå djupare. Vi har även pratat om att visa vår nyaste föreställning Ready To Surrender under festivalen som en del av samarbetet.

Jag hoppas verkligen att få kunna åka tillbaka till båda festivaler. Jag vill undersöka vidare om hur jag kan föra samman olika stilar och kultur i mitt arbete. Resan har redan gett mig massa nya idéer och den har betytt mycket för mig som koreograf. Det har öppnat upp fler dörrar och gett mig större erfarenhet.

Förutom att resan gett mig en större arbetslivserfarenhet så har utbytet även betytt mycket för mig som person. Jag har fått en större insikt och fått träffa många inspirerande och spännande människor. Det är den mest lärorika resa jag gjort.

Men det allra viktigaste jag tar med mig från resan är att ha fått chansen att förmedla en stark kvinnobild. Jag anser att kvinnobilden i Ramallah och Amman är väldigt konservativ och att ha fått spela just där betyder massor för mitt arbete. Det har hjälpt mig att nå ut till en ny publik och visa upp kvinnor på ett sätt som människor på dessa platser kanske inte alltid är vana vid att se. Det gav en enorm positiv respons och jag hoppas vi lyckats inspirera fler människor till att ifrågasätta olika normer och strukturer. Ett fortsatt samarbete med Amman och Ramallah kan hjälpa mig att sprida mitt budskap att visa upp en stark och mångkulturell kvinnobild.